

ligger udenfor Sogneraadene's umiddelbare Sagttagelse. Hvad dernæst angaar Valget af Læsebøger, da er det jo snarest en Smagsag, hvor man vil lægge Afgjørelsen i saa Henseende. Men jeg tror dog, at det maa siges, at Skolekommisitionerne i deres Midte have et Medlem, der i Reglen med større Erfaring end de øvrige Medlemmer, saavel af Sogneraadene som af Skolekommisitionerne, vil kunne bedømme, hvilke Læsebøger det vil være heldigt at vælge for den enkelte Skole. Forsaavidt endelig Udskrivningsmyndigheden ligeledes ved § 1 er lagt over til Sogneraadene fra Skolekommisitionerne, maa jeg sige, at det dog burde være aldeles afgjort, at denne Udskrivningsmyndighed fornuftigvis bør ligge hos Skolekommisitionerne, eller at det i alt Fald er urimeligt at gjøre Udskrivningen til Gjenstand for en Indstilling eller en Betænkning. Forsaavidt Udskrivningen af Skolen nemlig afhænger af Opnaaelsen af en bestemt Alder eller af Opnaaelsen af visse Karakterer ved visse bestemte Examinier, da er dette jo rent faktiske Momenter, om hvis Tilstedeværelse man kan overbevise sig, uden at der i saa Henseende er Noget at afgive Betænkning over. Og hvis Udskrivningen derimod er betinget af en vis Kundskabsfyldte og en vis Udsvilling, da maa det jo atter erindres, at det er Skolekommisitionerne og ikke Sogneraadene, der undersøge, hvor vidt Børnene ere komne. Jeg kan saaledes ikke se, at der paa noget af disse sex Punkter, hvort Lovforslagets Bestemmelser afvige fra Forfættelserne i Cirkulæret af 1869, er tilstrækkelig Grund til Afviselsen. — Saameget om Lovforslagets § 1. Dets § 2 skal jeg forbigaa for ikke at blive altfor vidtløftig. — Hvad dets § 3 angaar, da kan jeg heller ikke skjønne rettere, end at den ingenlunde vil være fremmende for Forretningernes tilbørlige Gang. Det forelaas deri, at i en Sag, der i Hensehold til § 1 ligger indenfor en Skolekommisitions Omraade, og som har været Gjenstand for umiddelbar Forhandling mellem overordnede Myndigheder og Skolekommisitionen, kan ingen afgjørende Bestemmelse træffes, forinden den hele Brevverling om samme har været forelagt Sogneraadet, og

dette derom har yttret sig. Jeg skjønner ikke rettere, end at dette vil medføre en høist uheldig Forretningsgang. Tager vi eksempelvis Afgjørelsen af, hvilke Feriedage der skal vælges for et kommende Aar, eller Fastsættelsen af Undervisningstabellerne for dette, da vil Gangen derefter blive den, at Skolekommisitionen og Skoledirektionen forhandle indbyrdes derom, idet Skolekommisitionen gjør Indstilling og Skoledirektionen prøver Indstillingen. Men saa kan Direktionen ifølge Lovforslagets § 3 ikke afgjøre Noget i saa Henseende, førend den har forelagt Sogneraadet Sagen. Nu finder maasse Sogneraadet, at der kan foretages en eller anden heldig Forandring, og, efterat Sagen derpaa er kommen tilbage til Skoledirektionen, synes denne maasse ogsaa, at Sogneraadets Forslag indeholder en Forbedring af den Indstilling, der er kommen fra Skolekommisitionen. Det vil jo da vistnok være rigtigst fra Skoledirektionens Side at sende Sagen tilbage til Skolekommisitionen, for at høre dens Mening om det Forslag, der er kommet fra Sogneraadet. Efterat Skolekommisitionen saa er hørt og har yttret sig, kan Skoledirektionen imidlertid endnu ikke afgjøre Sagen, thi denne skal da først tilbage til Sogneraadet, idet dette jo ifølge den omhandlede Bestemmelse i Lovforslagets § 3 skal have det sidste Ord, og den hele Brevverling skal have været forelagt det. Sagen vandreder altsaa da tilbage til Sogneraadet, og først derefter kan Skoledirektionen træffe sin Afgjørelse. Dette forekommer mig, som sagt, at være et Omisvøb og en Vidtløftighed, som ingenlunde vil føre til en heldig Fremgang af Forretningerne. Hvad jeg har anført i dette Exempel, er ikkun en ren Fremstilling af, hvad den her foreslaaede Lovs § 3 vil medføre; det er ikke nogen karrikierende Fremstilling, og Bestemmelsen derom er udtrykkelig fastholdt i det andet Thing, hvor man har lagt særlig Vægt paa, at den hele Brevverling skal forelægges for Sogneraadet, og at det er denne Myndighed, som skal have det sidste Ord.

Jeg vender mig nu til de Paragrafer, som omfatte Forretningsgangen indenfor selve Skolekommisitionen, nemlig Lovforslagets §§ 4—6: